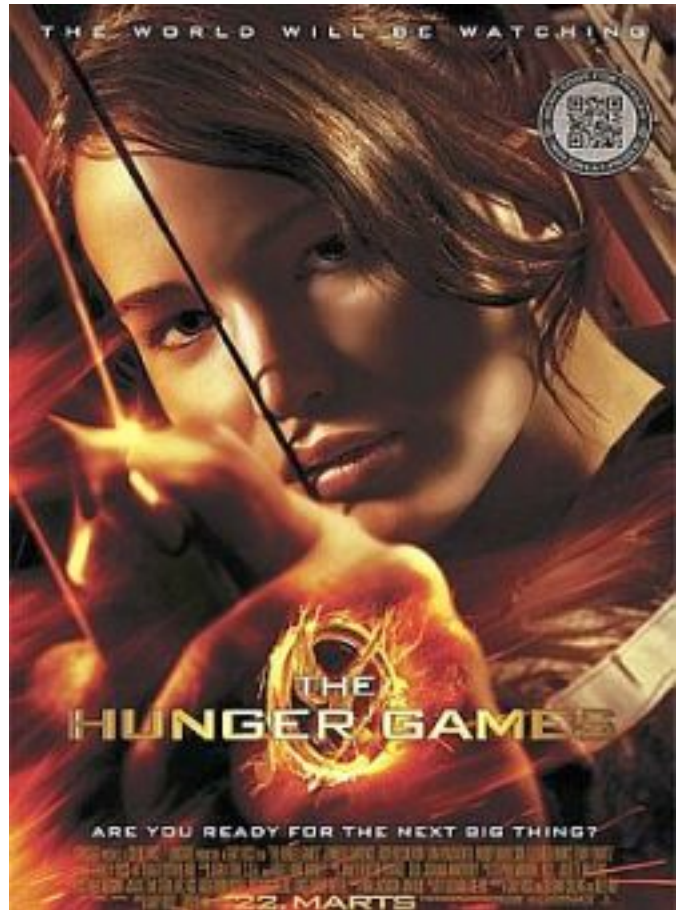

The Hunger Games

Magthavernes spil Af Susanne C. Knudstorp

Denne nye 'kult-film' handler om TV-magthavernes spil og er samtidig en anti-paradisisk mytefilm med et vist håb til sidst.

Hvad sker der, når man laver en ungdomsfilm baseret på en romantrilogi af Suzanne Collins, som vender Paradismyten på hovedet? Der sker det, at hvor Herren vandrede rundt i Paradishaven med sine to børn ved hånden, så præsenteres vi i filmen for et samfund, distrikt 12, hvor den øverstkommanderende ikke er fysisk tilstede, men har sendt sin hær ud for at få sine love igennem. Paradishavens tryghed og de mange spiselige frugter står i kontrast til distrikt 12, hvor mennesker lever i angst og nød, og hvor det er en kamp om det daglige brød.

Men Paradismyten og 'The Hunger Games' mødes i drejningspunktet om en dødelig frugt.

"The Hunger Games" handler om en leg, der finder sted hver høst. Legen skyldes, at 12 delstater engang gjorde oprør imod storbyen Capitol. For at mindes dette skal de 12 delstater stille med en pige og en dreng der er mellem 12 og 18 år. Deltagerne bliver udvalgt tilfældigt ved lodtrækning. De skal kæmpe imod hinanden til kun én står tilbage som vinderen. Sådan kan de oprørske delstater sone deres straf, så fortiden huskes og fremtiden sikres. Denne soning magter at samle delstaterne og sikre tyrannens magt ud i fremtiden til glæde og underholdning for de fleste.

Vi følger pigen Katniss (spillet af Jennifer Lawrence) fra distrikt 12, der melder sig frivilligt for at gå i stedet for sin lillesøster. Vi følger hendes rejse til Capitol ind i underholdningens centrum. Folk vil have skuespil, men de vil også have magt. Skuespillet er, at alle de udvalgte unge bliver udstillet med flotte gevandter og særprægede dragter, men magten viser sig ved at 'de udvalgte' nok skal føle sig som noget særligt – de er stjerne for en stund – men deres liv er i publikums og tilrettelæggernes hænder.

Kampen på liv og død begynder, de onde ler, og de gode græder. Men vore 'underdogs' fra distrikt 12 har lavet et kup, som publikum elsker. Drengen Peeta (spillet af Josh Hutcherson) har erklæret sin kærlighed til Katniss. Publikum vil ikke kun have død, de vil også have romantik. Tyrannen lader stå til, men det kræver sit offer.

Den dødelige frugt bliver omdrejningspunkt for, hvem der egentlig styrer legen. Som Eva tog en bid af frugten og sagde til Adam, at han skulle stole på hende, hvilket han jo gjorde, sådan lader Katniss til sidst Peeta forstå, at han trygt kan tage af de dødbringende bær, de har fundet. For spørgsmålet er: Vil magthaverne foretrække ingen eller hele to vindere?

Hvor Paradismyten lader menneskene gå fra tryghed over ulydighed til soning og ikke mindst forsoning ud af kærlighed til menneskene, lader filmen os se det modsatte. Her fordrer soningen kamp om liv og død til kun én overlever. Soningen skal sikre tyrannens magt, men den forbudte frugt bliver redningen for de to unge, og nåden fremsiges mere af nødvendighed end af kærlighed og tilgivelse. Nu skulle gevindsten for vore to unge fra distrikt 12 være Paradiset. Men pigens hjerte er skilt imellem to dreng, og det er aldrig Paradis for noget menneske. Med tyrannens utilfredse ansigtsmimik og Katniss' splittede hjerte venter der os endnu to film ud i fremtiden.

Den urolige kameraføring, der indleder filmen, giver et stærkt billede af distrikt 12. De mange grågrumsede farver forstærker indtrykket af nød og elendighed, og de hvide kontraster i tøjet taler sit eget sprog om uskyld og renhed. Storbyen Capitols magtfuldhed tegnes af byens dekadente indbyggere, der med deres særprægede udseende giver os et indtryk af en by i moralsk forfald. Kun hos tyrannen synes der at gro smukke blomster og skønne planter.

"The Hunger Games" er en antiparadisisk fortælling især for de unge. En film, der indikerer, hvor magtfuldt publikum egentlig er, mens TV-stjerneerne synes at sprælle i nettet og kun er en brik i magthavernes spil. Men filmens slutning efterlader det håb, at der kan ændres på magtstrukturer, når andre følelser end blot sejr bliver de styrende.

Filmfakta

USA 2012 – Instr.: Gary Ross – Manus: Gary Ross, Billy Ray, Suzanne Collins efter sidstnævntes roman – Medv.: Jennifer Lawrence, Josh Hutcherson, Elizabeth Banks, Liam Hemsworth, Woody Harrelson, Donald Sutherland, Lenny Kravitz – 142 min. – Biografpremiere d. 22/3 og på DVD d. 31/8 2012 – Tilladt for børn over 11 år – Udlejning/pressebilleder © Nordisk Film

Links

<http://cinemazone.dk/review.asp?id=8609&area=1>

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=548>

<https://www.rogerebert.com/reviews/the-hunger-games-2012>